

Qüestió de Càtedra

Aquest llibre recull les intervencions dels participants en la primera de les jornades organitzades per la Càtedra Joan Fuster de la Universitat de València, en col·laboració amb l'Ajuntament de Sueca, entorn de l'obra i la figura del gran escriptor valencià.

A PROPÒSIT DE JOAN FUSTER

AA.VV

COL·L. "QUADERNS D'ORIENTACIÓ VALENCIANISTA", 4

105 PÀGS.

PUBLICACIONS UNIVERSITAT DE VALÈNCIA,
VALÈNCIA, 2004

Es tracta d'un recull de reflexions diverses, suscitées pels assaigs fusterians o per qüestions que van interessar de manera especial l'autor de *Nosaltres els valencians*. Amb aquesta iniciativa i moltes altres, la Càtedra compleix la voluntat de la Universitat de València de prolongar les múltiples lliçons en l'àmbit de l'assaig, de la història cultural i de l'exemple civil que Joan Fuster ens ha llegat.

Alan Yates, catedràtic emèrit de la Universitat de Sheffield, denuncia la minsa projecció internacional que lamentablement ha tingut i té l'obra i la figura de Joan Fuster i comenta els avatars de la publicació de la versió anglesa de *Diccionari per a ociosos*, editat per la Sheffield Academic Press amb el títol de *Dictionary for the Idle*; i com va ser decisió de Fuster la tria d'aquest volum per a ser traduït, perquè el considerava el més exportable, més personal i alhora més cosmopolita.

La professora de la Universitat de Barcelona, Eulàlia Duran, destaca la faceta de Fuster com a historiador de la cultura perquè “l’època en què va viure l’obligà a una obra diversa pròpia d’un intel·lectual que, més enllà del terreny literari, es comprometé en el combat històric”. Duran explica la manera fusteriana d’exposar els temes entre assaig i erudició i com l’assagista de Sueca va trobar en l’anomenada *Decadència* el període que més li podia servir per entendre la problemàtica actual valenciana.

Ramon Lapiedra, catedràtic de Física Teòrica de la Universitat de València, declara que la seua intervenció no es tracta de cap estudi sobre tot allò que Joan Fuster ens ha deixat dit sobre valencianisme i esquerra, tot i que reconeix que l’esperit indagatori del mestre hi és present. Lapiedra remarca amb èmfasi la funció de tot projecte polític d’esquerres com a “correctiu solidari” i, en aquest sentit, també destaca el paper “d’una forta i arrelada cultura cívica”.

El periodista i escriptor Toni Mollà qualifica la Càtedra Joan Fuster d’encert combinatori de les dimensions universitària i cívica. Mollà planteja que, pel que fa a “la qüestió de la llengua”, la visió fusteriana “és primordialment social i d’una orientació clarament materialista, allunyada així del simbolisme i de l’essencialisme metafísic de

la generació espanyola del 98”. A més, afirma que, en l’actualitat, el repte “intel·lectual i polític” dels estudiosos i investigadors és “adequar el missatge tradicional valencianista —inspirat en les aportacions fusterianes— als nous factors introduïts per la modernització, la globalització i les noves tecnologies”. Els professors de la Universitat de València, Justo Serna i Encarna García Monerris reprenen la idea de la cultura com a sedimentació —hereva d’una llarga tradició d’autors— que, en el cas de Fuster, fou primordial per a completar “la tasca impostergable de l’assagisme al segle XX, aquest atreviment especulatiu i aquesta barreja d’escriptures que van formular els grans del gènere”. També hi destaquen la seua tasca cívica indispensable i com la va realitzar, però, sense ofegar “l’escriptor civil que ja era, algú que reflexionava sobre la vida i les aparents petiteses de la civilització”, dins d’una tradició civil europea. I aquesta reflexió sobre la vida el porta ineluctablement —segons Serna i García Monerris— a “l’evidència de la mort” i d’aquí que considere la lectura i l’escriptura com un lenitiu: “una defensa contra les ofenses de la mort i de les seues amenaces” perquè en Fuster “el silenci i la pàgina en blanc són pròpiament la mort”.

Alicia Toledo